

Царството Божие се благовѣствува.

„Отъ тогази царството
Божие се благовѣствува.“*

Най-важната дума въ този стихъ е „благовѣст-
вувамъ.“ Да кажешъ на онзи затворникъ, който е
осжденъ на 100 години доживотенъ затворъ, че той е
опростечъ, че ще го пуснатъ на другия день, това е
благовѣстие! Да кажешъ на онзи, който е на умира-
не, че той ще живѣе, това е благовѣстие! За него 10 души
лѣкари сж се произнесли, че е осжденъ на смъртъ, че
слѣдъ 24 часа ще замине за другия свѣтъ. Да кажешъ
на онзи ученикъ, който е скжсанъ по всички прѣдмети,
че той ще се поправи и ще свърши добръ, това е благо-
вѣстие! Той се отчаялъ до самоубийство и казва, че
отъ него човѣкъ нѣма да стане. Да кажешъ на онази
майка, която се е отчаяла за своя изгубенъ синъ, че
той утрѣ ще се върне, това е благовѣстие! Туй, което
е вѣрно отчасти за индивида, то е вѣрно и за общото.
Законътъ е единъ и сжщъ и навсѣкждѣ има приложение.
Така, невидимиятъ свѣтъ е прашалъ и праща благо-
вѣстители до всички народи въ свѣта. Явяватъ се тѣ,
като велики хора, тъй ги наричамъ азъ „гении, светии,
Учители на човѣчеството“ да благовѣствуватъ. По нѣкой
пжтъ благовѣстието не се харесва на хората. Онѣзи
синове, които очакватъ тѣхния 100 годишенъ баща
да умре, да се освободятъ отъ него, понеже има 100
милиона наслѣдство, и да дойде нѣкой да имъ благо-
вѣствува, че баща имъ ще живѣе още 25 години,
това ще имъ прѣрѣже сърцето. Да благовѣствувашъ
на онази младата жена, на която мжжътъ е отсѣству-
валъ 5 години, че щѣ си дойде, това ще прѣсѣче сър-
цето ѝ. Защо? — Защото слѣдъ като мжжътъ ѝ отсѣж-
ствувалъ толкова врѣме, тя изгубила вѣра, че ще си